

206 с.

5. Тріщ Б.М. Практикум з вищої математики. Модуль 4. Диференціальне числення функцій однієї змінної : Навчальний посібник. / Б.М. Тріщ. – Львів : Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка. – 2012. 133 с.

6. Тріщ Б.М. Практикум з вищої математики. Модуль 5. Інтегральне числення функцій однієї змінної : Навчальний посібник. / Б.М. Тріщ. – Львів : Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка. – 2012. 109 с.

7. Тріщ Б.М. Практикум з вищої математики. Модуль 6. Функції багатьох змінних : Навчальний посібник. / Б.М. Тріщ. – Львів : Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка. – 2012. 140 с.

8. Тріщ Б.М. Практикум з вищої математики. Модуль 7. Числові та функціональні ряди: Навчальний посібник. / Б.М. Тріщ. – Львів : Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка. – 2012. 71 с.

9. Тріщ Б.М. Практикум з вищої математики. Модуль 8. Диференціальні рівняння : Навчальний посібник. / Б.М. Тріщ. – Львів : Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка. – 2012. 111 с.

СПОРТИВНИЙ ПРОФВІДБІР ТА ВІДБІР ВІДНОСНО СПОРТИВНОЇ ПЕРСПЕКТИВНОСТІ СПОРТСМЕНА

*Трушкін А.П.
Полтава, Україна*

Оснoву спорту становлять три важливих елементи: відбір, тренування і змагання, в яких проявляються функціонування і розвиток усієї галузі спорту в цілому, а також окремих спортсменів і команд. Необхідність організації психологічно обґрунтованої системи спортивного відбору обумовлена тим, що, по-перше, період активного спортивного життя в спорті, як правило, невеликий і не перевищує в конкретних видах спорту визначену його специфікою кількість років. По-друге, індивідуальні особливості психіки спортсменів не усім дозволяють досягти високих спортивних результатів у необхідний термін або виступати впродовж багатьох років поспіль. По-третє, завжди різними є можливості й умови тренувань та майстерність тренерів, що також ускладнює та подовжує шлях до успіху [1, с. 5].

Базуючись на традиційному визначенні спортивного відбору як "системи організаційно-методичних засобів, з використанням педагогічних, психологічних, соціологічних та медико-біологічних методів дослідження, що дає можливість визначити здібності дітей, підлітків та юнаків щодо спеціалізації в конкретному виді спорту або групі видів спорту" [4, с 5]. Рівень виконання дій залежить перш за все від рівня сформованості необхідних психічних якостей, а поведінка спортсмена при практичній реалізації вказаних дій – від особистісних його якостей [5].

Значне місце в спортивному відборі посідає спортивний професійний відбір, мета якого - встановити відповідність усіх систем організму спортсмена вимогам конкретного виду спорту та оцінити можливості успішного становлення в ньому. Спортивний профвідбір складається з таких етапів [1, 2, 3, 5]:

- 1) Визначення придатності до занять спортом (спортивна перспективність);
- 2) Визначення здібностей до початкової фізичної підготовки;
- 3) Визначення придатності до занять конкретним видом спорту, де необхідно встановити також спортивну надійність та готовність;
- 4) Розподіл відповідно до дії спортивним амплуа;
- 5) Визначення перспектив досягнення високих результатів;
- 6) Відбір для участі у конкретному змаганні.

У відборі відносно спортивної надійності на перше місце висувається досвід, набутий спортсменом під час значної кількості змагань протягом кар'єри. Але, безперечно, мають певне значення і вродженні індивідуально-особистісні якості спортсмена.

Отже, визначаючи спортивну придатність спортсмена до можливого успішного заняття конкретним видом спорту, слід враховувати наступні важливі базові положення [6]:

- придатність не є показником здібностей людини, а проблемою особистості;
- конкретний вид спорту не тільки вимагає від спортсмена вдосконалення в даному виді рухової діяльності, а й визначає для нього можливості особистісного розвитку;
- оцінка рівня придатності спортсмена до конкретного виду спорту визначається на підставі вивчення фізичної, психологічної та медико - біологічної готовності організму людини;
- систему визначення придатності, що має характер прогнозу, можна виробити, враховуючи

рівень досягнень у даному виді спорту.

Література

- 1) Психология: Учебное пособие / Под ред. В.М.Мельникова.– М.: ФИС, 1987. – 386 с.
- 2) Родионов А.В. Психология физического воспитания и спорта // А.В Родионов. Психология физического воспитания и спорта. – М.: Академический проект, 2004.– 570 с.
- 3) Волков В.М., Филин В.П. Спортивный отбор. –//В.М Волков ., В.П Филин. Спортивный отбор М.: ФиС, 1983.– 176 с.
- 4) Волков Л.В. Теория Спортивного отбора: способности, одаренность, талант //Л.В Волков. Теория Спортивного отбора: способности, одаренность, талант.– К.: Вежа,1997.– 126 с.
- 5) Неверкович С.Д. Роль и функции психологии в спорте // С.Д Неверкович / Спортивный психолог.– 2004.– № 2 – С. 4-11.
- 6) Рокушфалви П. Некоторые психологические вопросы связанные с выбором вида спорта // П.Рокушфалви / Некоторые психологические вопросы связанные с выбором вида спорта. Психология и современный спорт.– М.,1973.– С.170-175.

ОТ УЧИТЕЛЯ ЗНАЮЩЕГО К УЧИТЕЛЮ УМЕЮЩЕМУ

*Уваровская О.В
Сыктывкар, Россия*

Для подготовки педагогических кадров, согласно ФГОС, используется компетентностный подход. Реализация этого подхода на непедагогических направлениях бакалавриата и магистратуры, где имеются компетенции педагогической деятельности, требуют новых форм и технологий обучения, тем более, что количество часов, выделяемых на формирование компетенций педагогической деятельности не велико. Многие авторы, в том числе и, автор статьи, считают, что профессиональное педагогическое развитие может осуществляться, если студент будет занимать субъектную позицию по отношению к формированию компетенций своей педагогической деятельности. При проведении своих занятий по дисциплинам «Современные педагогические технологии» и «Педагогическое проектирование», я формирую компетенции педагогической деятельности воспользовавшись следующей схемой:

1. Потребность в самостоятельности действия «Я хочу сам».
2. Самостоятельное овладение нормой деятельности «Я могу сам»
3. Способность задавать цель деятельности и регламентировать норму «Я действую сам».
4. Осознание студентом культурных и личностных смыслов собственной деятельности («Я понимаю, зачем я действую»).
5. Создание новых реалий действительности или способов действий («Я реализую себя в деятельности для других») (1)

В основе реализации этих этапов лежит деятельностный характер учения, в основе которого лежит активное сотрудничество преподавателя и студента, что обеспечивает развитие, как студента, так и преподавателя. Работа будущего учителя в режиме взаимодействия способствует формированию его умения работать с учеником в деятельностном режиме. Естественно, что педагогическое образование нуждается в студентах, мотивированных на профессию учителя, поэтому обучение, по данным дисциплинам начинается с выявления готовности студентов к педагогической деятельности. С этой целью, на первом занятии, я провожу работу со студентами, где они определяют свое представление идеала учителя, свой сегодняшний уровень готовности к педагогической деятельности в форме графической символики, рассказывают о том, что в характеристике их личности и жизни, может повлиять на них как на будущих педагогов и т. д..Все практические занятия, в том числе и большинство лекций проходят в интерактивном режиме, что помогает студентам осваивать активные формы получения знаний. Для проведения лекций широко использую стратегии лекций технологии критического мышления (например, стратегию ЗХУ при знакомстве с технологией «Портфолио»). С технологии кооперации Акбашева начинаю знакомство с понятием «педагогическая технология» и его научные основы. Использую дискуссии по фрагментам видеоуроков, которые демонстрирую во время лекций. Метод «6 шляп мышления» Эдварда де Боно помогает посмотреть на проблемы, которые имеются в лекции, с разных точек зрения. Например, посмотреть на проблему необходимости использования лекций у старшеклассников.

На практических занятиях проживаются все технологии, которые изучаются в курсе, проходят мастер – классы. Часть практических занятий проходит на основе современных педагогических технологий, таких как «деловая игра «Имидж педагога», «Обучение в